

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA ŚRODOWISKA¹⁾**

z dnia 2011 r.

w sprawie liczby oraz procentowego udziału uprawnień do emisji, jakie w okresie rozliczeniowym rozpoczynającym się od dnia 1 stycznia 2013 r. mogą zostać przyznane instalacjom objętym systemem handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych

Na podstawie art. 21 ust. 1 ustawy z dnia 28 kwietnia 2011 r. o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych (Dz. U. Nr 122, poz. 695) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Rozporządzenie określa:

1) liczbę uprawnień do emisji,

2) procentowy udział uprawnień do emisji

- jakie w okresie rozliczeniowym rozpoczynającym się od dnia 1 stycznia 2013 r., zwanym dalej "okresem rozliczeniowym 2013-2020", mogą zostać przyznane instalacjom, w których jest prowadzona działalność powodująca emisję gazów cieplarnianych oraz które spełniają wartości progowe odniesione do zdolności produkcyjnych określonych w części B załącznika do ustawy z dnia 28 kwietnia 2011 r. o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych, zwanym dalej „instalacjami”.

2. Liczbę uprawnień do emisji, o której mowa w ust. 1 pkt 1, określa się dla instalacji spalania paliw, z wyjątkiem instalacji spalania odpadów niebezpiecznych lub komunalnych o nominalnej mocy cieplnej powyżej 20 MW, wytwarzających energię elektryczną, które funkcjonowały przed dniem 31 grudnia 2008 r. lub w odniesieniu, do których proces inwestycyjny faktycznie wszczęto do tego dnia.

¹⁾ Minister Środowiska kieruje działem administracji rządowej - środowisko, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 16 listopada 2007 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Środowiska (Dz. U. Nr 216, poz. 1606).

3. Procentowy udział uprawnień do emisji, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, określa się dla instalacji należących do sektora lub podsektora uznawanego za narażony na znaczące ryzyko ucieczki emisji, określonych w decyzji Komisji nr 2010/2/UE z dnia 24 grudnia 2009 r. ustalającej, zgodnie z dyrektywą 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady, wykaz sektorów i podsektorów uważanych za narażone na znaczące ryzyko ucieczki emisji (Dz.Urz. UE L 1 z 5.01.2010, str. 10).

4. Procentowy udział uprawnień do emisji, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, określa się także dla instalacji innych niż określone w ust. 2 i 3.

§ 2. Liczbę uprawnień do emisji jakie mogą zostać przyznane instalacjom, o których mowa w § 1 ust. 2, w okresie rozliczeniowym 2013 – 2020 ustala się zgodnie z następującym wzorem:

$$TQFA_x = (GFNC_{05-07}/TGEP_{05-07}) \times AAQE^{EI}_{05-07} \times a_x$$

gdzie:

$TQFA_x$ - oznacza całkowitą ilość bezpłatnych uprawnień do emisji w roku x ;

x - oznacza zmienną reprezentującą każdy rok w okresie rozliczeniowym 2013 - 2020;

$GFNC_{05-07}$ - oznacza roczną średnią ostatecznej wielkości krajowego zużycia brutto² w latach 2005-2007;

$TGEP_{05-07}$ - oznacza roczną średnią całkowitej produkcji energii elektrycznej brutto w latach 2005-2007 (kod Eurostatu 107000 w ramach kodu produktu 6000 „energia elektryczna”);

$AAQE^{EI}_{05-07}$ - oznacza roczną średnią ilość emisji w latach 2005-2007 z instalacji kwalifikujących się do przydziału bezpłatnych uprawnień do emisji;

a_x - oznacza zmienną reprezentującą udział rocznej średniej zweryfikowanych emisji w latach 2005-2007 odpowiadających ostatecznej wielkości krajowego zużycia brutto. Wartość zmiennej:

- 1) w roku 2013 nie może przekroczyć 0,7 (70%),
- 2) w roku 2014 nie może przekroczyć 0,6 (60%),
- 3) w roku 2015 nie może przekroczyć 0,5 (50%),
- 4) w roku 2016 nie może przekroczyć 0,4 (40%),
- 5) w roku 2017 nie może przekroczyć 0,3 (30%),

²⁾ Wielkość krajowego zużycia brutto oznacza ilość energii elektrycznej dostarczonej konsumentowi końcowemu, tj. całkowite zużycie energii elektrycznej wszystkich konsumentów krajowych w danym państwie, w tym część całkowitej produkcji energii elektrycznej wymaganą do wytworzenia, transportu i dystrybucji ostatecznie zużytej energii elektrycznej i jest oblicza zgodnie z Komunikatem Komisji Europejskiej - Wytoczne w zakresie nieobowiązkowego stosowania art.10c dyrektywy 2003/87/WE (Dz. Urz. UE C 99/9 z 31.03.2011).

- 6) w roku 2018 nie może przekroczyć 0,2 (20%),
- 7) w roku 2019 nie może przekroczyć 0,1 (10%),
- 8) w roku 2020 wyniesie 0 (0%).

§ 3. 1. Procentowy udział uprawnień do emisji jakie mogą zostać przyznane instalacjom, o których mowa w § 1 ust. 3, wynosi 100% przydziału uprawnień do emisji obliczonego w oparciu o wskaźniki emisyjności określone w decyzji Komisji nr 2011/278/UE z dnia 27 kwietnia 2011 r. w sprawie ustanowienia przejściowych zasad dotyczących zharmonizowanego przydziału bezpłatnych uprawnień do emisji w całej Unii na mocy art. 10a dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz. Urz. UE L 130 z 17.05.2011, str. 1), w całym okresie rozliczeniowym.

2. Procentowy udział uprawnień do emisji jakie mogą zostać przyznane instalacjom, o których mowa w § 1 ust. 4, wynosi:

- 1) w roku 2013 – 80,00 %,
- 2) w roku 2014 – 72,86 %,
- 3) w roku 2015 – 65,71 %,
- 4) w roku 2016 – 58,57 %,
- 5) w roku 2017 – 51,43 %,
- 6) w roku 2018 – 44,29 %,
- 7) w roku 2019 – 37,14 %,
- 8) w roku 2020 – 30,00 %

- przydziału uprawnień do emisji obliczonego w oparciu o wskaźniki emisyjności określone w decyzji Komisji nr 2011/278/UE z dnia 27 kwietnia 2011 r. w sprawie ustanowienia przejściowych zasad dotyczących zharmonizowanego przydziału bezpłatnych uprawnień do emisji w całej Unii na mocy art. 10a dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady.

§ 4. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

MINISTER ŚRODOWISKA

w porozumieniu

MINISTER GOSPODARKI

Za zgodność pod względem
prawnym i redakcyjnym

Dyrektor
Departamentu Prawnego

Izabela Weresniak-Masri

Naczelnik Wydziału III

www.inforlex.pl

Jolanta Barańska

Zastępca Dyrektora
Departamentu Zmian Klimatu
i Ochrony Atmosfery

Damian Jakubik

UZASADNIENIE

Wydanie rozporządzenia Ministra Środowiska w sprawie procentowego udziału oraz liczby uprawnień do emisji jakie w okresie rozliczeniowym rozpoczynającym się od dnia 1 stycznia 2013 r. mogą zostać przyznane instalacjom objętym systemem handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych stanowi wykonanie upoważnienia zawartego w art. 21 ust. 1 ustawy z dnia 28 kwietnia 2011 r. o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych (Dz. U. Nr 122, poz. 695).

Rozporządzenie określa liczbę uprawnień do emisji, jakie mogą zostać przyznane instalacjom spalania paliw objętym systemem, z wyjątkiem instalacji spalania odpadów niebezpiecznych lub komunalnych o nominalnej mocy cieplnej powyżej 20 MW, wytwarzającym energię elektryczną, które funkcjonowały przed dniem 31 grudnia 2008 r. lub w odniesieniu do których proces inwestycyjny faktycznie wszczęto do tego dnia, a także procentowy udział uprawnień do emisji, jakie mogą zostać przyznane instalacjom objętym systemem, należącym do sektora, lub podsektora uznawanego za narażony na znaczące ryzyko ucieczki emisji zwanych dalej „instalacjami narażonymi na znaczące ryzyko ucieczki emisji”, oraz instalacjom innym niż należące do sektora lub podsektora uznawanego za narażony na znaczące ryzyko ucieczki emisji, zwanych dalej „instalacjami innymi niż narażone na znaczące ryzyko ucieczki emisji”, w okresie rozliczeniowym rozpoczynającym się od dnia 1 stycznia 2013 r.

Ustawa o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych transponuje przepisy dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 października 2003 r. ustanawiającej system handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych we Wspólnocie oraz zmieniającej dyrektywę Rady 96/61/WE zmienionej dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/29/WE z dnia 23 kwietnia 2009 r., zwanej dalej „dyrektywą ETS”, która wprowadziła nowe regulacje dotyczące przydziałów uprawnień do emisji gazów cieplarnianych w III okresie rozliczeniowym, to jest w latach 2013-2020. Celem tych zmian było odejście od bezpłatnego przydziału uprawnień na rzecz sprzedaży na aukcji wszystkich uprawnień, które nie zostaną przydzielone jako bezpłatne zgodnie z art. 10a i 10c dyrektywy ETS.

Zgodnie z art. 10a dyrektywy ETS, bezpłatne uprawnienia przyznaje się instalacjom, z rozróżnieniem instalacji narażonych na znaczące ryzyko ucieczki

emisji oraz instalacji innych niż narażone na znaczące ryzyko ucieczki emisji. Natomiast zgodnie z art. 10c dyrektywy ETS istnieje możliwość przyznania bezpłatnych uprawnień do emisji dla sektora energii elektrycznej w latach 2013-2020 w systemie spadkowym od 70% do 0% w 2020 r.

Zgodnie z decyzją Komisji 2011/278/UE z dnia 27 kwietnia 2011 r. w sprawie ustanowienia przejściowych zasad dotyczących zharmonizowanego przydziału bezpłatnych uprawnień do emisji w całej Unii na mocy art. 10a dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w przypadku instalacji narażonych na znaczące ryzyko ucieczki emisji procentowy udział uprawnień do emisji jakie mogą zostać przyznane tym instalacjom będzie wynosić 100% przydziału uprawnień do emisji określonego w oparciu o wskaźniki emisyjności wskazane w decyzji Komisji z dnia 27 kwietnia 2011 r. w sprawie ustanowienia przejściowych zasad dotyczących zharmonizowanego przydziału bezpłatnych uprawnień do emisji w całej Unii na mocy art. 10a dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady, w całym okresie rozliczeniowym.

W przypadku instalacji innych niż narażone na znaczące ryzyko ucieczki emisji w roku 2013 procentowy udział uprawnień do emisji jakie mogą zostać przyznane tym instalacjom będzie wynosić 80% przydziału uprawnień do emisji określonego w oparciu o wskaźniki emisyjności wskazane w decyzji Komisji z dnia 27 kwietnia 2011 r. w sprawie ustanowienia przejściowych zasad dotyczących zharmonizowanego przydziału bezpłatnych uprawnień do emisji w całej Unii na mocy art. 10a dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady, ze zmniejszeniem w roku 2020 do 30% aż do 0% w roku 2027.

Zmniejszenie bezpłatnych uprawnień do emisji jakie będą mogły zostać przyznane instalacjom innym niż narażone na znaczące ryzyko ucieczki emisji, w systemie spadkowym od 80% do 30% będzie przebiegać w następujący sposób:

Rok	Wartość współczynnika
2013	0,8000
2014	0,7286
2015	0,6571
2016	0,5857
2017	0,5143
2018	0,4429
2019	0,3714
2020	0,3000

Do art. 10c dyrektywy ETS został opublikowany Komunikat Komisji Europejskiej - Wytoczne w zakresie nieobowiązkowego stosowania art.10c dyrektywy 2003/87/WE (Dz. Urz. UE C 99/9 z 31.03.2011). Załącznik I do przedmiotowego dokumentu przedstawia metodykę określenia maksymalnej liczby bezpłatnych uprawnień do emisji w roku 2013 i w latach kolejnych dla państwa członkowskiego.

Do wyliczenia liczby uprawnień do emisji jakie będą mogły zostać przyznane instalacjom na podstawie art. 10c dyrektywy ETS zastosowano wzór z załącznika I do ww. Wytocznych.

Projekt rozporządzenia nie podlega notyfikacji zgodnie z przepisami rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039 oraz z 2004 r. Nr 65, poz. 597).

Stosownie do przepisu art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414 oraz z 2009 r. Nr 42, poz. 337) projekt rozporządzenia zostanie zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji.

Określenie terminu wejścia w życie projektowanego rozporządzenia jest uzasadnione ważnym interesem państwa, a zasady demokratycznego państwa prawa nie stoją z tym w sprzeczności. Pilne wejście w życie rozporządzenia jest niezbędne do sporządzenia i przekazania Komisji Europejskiej dwóch wykazów instalacji wraz z przyznaną im liczbę bezpłatnych uprawnień do emisji. Wykazy te powinny być przekazane Komisji Europejskiej do dnia 30 września 2011r.

Projekt rozporządzenia jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI (OSR)

1. Podmioty, na które oddziałuje akt normatywny

Rozporządzenie oddziałuje na podmioty objęte systemem handlu uprawnieniami do emisji w okresie rozliczeniowym obejmującym lata 2013-2020, które są uprawnione do otrzymania bezpłatnych uprawnień do emisji gazów cieplarnianych zgodnie z art. 10a i art. 10c dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 października 2003 r. ustanawiającej system handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych we Wspólnocie oraz zmieniającej dyrektywę Rady 96/61/WE zmienionej dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/29/WE z dnia 23 kwietnia 2009 r.

2. Konsultacje

Projekt rozporządzenia zostanie poddany konsultacjom społecznym, zgodnie z § 12 ust. 5 uchwały Nr 49 Rady Ministrów z dnia 19 marca 2002 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M. P. Nr 13, poz. 221, z późn. zm.), w ramach procedury legislacyjnej. Projekt przedmiotowego rozporządzenia zostanie zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji. Ponadto projekt zostanie skierowany do zainteresowanych partnerów społecznych, tj. Towarzystwa Gospodarczego Polskie Elektrownie, Polskiego Towarzystwa Elektrociepłowni Zawodowych, Forum CO₂ Branżowych Organizacji Gospodarczych oraz Izby Gospodarczej Energetyki i Ochrony Środowiska.

3. Wpływ aktu normatywnego na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego

Przedmiotowy akt prawny nie będzie miał wpływu na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego.

4. Wpływ aktu na rynek pracy

Przedmiotowy akt prawny nie będzie miał wpływu na rynek pracy.

5. Wpływ regulacji na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw

Przedmiotowy akt normatywny może mieć wpływ na funkcjonowanie przedsiębiorstw polegający w szczególności na ograniczeniu obciążenia, jakim jest obowiązek nabywania przez prowadzących instalacje uprawnień do emisji (w porównaniu do płatnego nabywania uprawnień do emisji na aukcji) skutkiem czego obniżeniu ulegną koszty funkcjonowania danej instalacji.

6. Wpływ aktu normatywnego na sytuację i rozwój regionalny

Przedmiotowy akt prawny nie wpłynie na sytuację i rozwój regionalny.

7. Wpływ aktu normatywnego na środowisko

Przedmiotowy akt prawny nie będzie miał wpływu na środowisko.